

Hieronim Chojnacki

"Kazimierz Brodziński-pionier folklorystyki słowiańskiej w Polsce. (Stan badań i postulaty)", Milica Jabóbiec-Semkowowa, "Acta Universitatis Wratislaviensis" nr 200, "Prace Literackie" XV, Wrocław 1973 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 19/1 (59), 177

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) JAKÓBIEC-SEMKOWOWA Milica: Kazimierz Brodziński - pionier folklorystyki słowiańskiej w Polsce. (Stan badań i postulaty). "Acta Universitatis Wratislaviensis" nr 200, Prace Literackie XV, Wrocław 1973, s. 39-53.

Zdaniem autorki rozprawy, problem stosunku Kazimierza Brodzińskiego do Słowiańszczyzny i jej pieśni ludowych stanowi istotny komponent jego literackiego programu i postawy światopoglądowej. Z tej perspektywy dokonuje ona przeglądu i oceny najważniejszych prac, w których przedmiotem dociekań stały się, z jednej strony - koncepcje słowianofilskie poety, z drugiej zaś - wartość jego przekładów pieśni narodów słowiańskich. Prowadzi to do przekonania o potrzebie reinterpretacji poglądów słowiańskich Brodzińskiego w świetle całokształtu jego poglądów, a także - rzetelnego opracowania jego działalności translatorskiej.

BP/59/39

H.Ch.

(II) JASTRZĘBSKI Zdzisław: Poetyka humoru wojennego (wybrane kwestie). "Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska". Vol. XXVIII, sectio F, 1973, s. 293-317.

Artykuł jest częścią nie dokończoną wskutek śmierci autora rozprawy habilitacyjnej. Autor omawia związki twórczości humorystycznej okresu okupacji z wydarzeniami na polu walki wojskowej i politycznej z Niemcami, wymienia trzy zasadnicze funkcje humoru wojennego: propagandową, sabotażową i psychologiczną. Twórczość humorystyczna funkcjonowała przede wszystkim dzięki przekazowi ustnemu lub za pośrednictwem prasy konspiracyjnej. Dominującą cechą tego przekazu była potoczność. Jej przejawy w ukształtowaniu słownym to gwara, słownictwo środowiskowe i obsceniczne, posługiwanie się słownictwem obcym (głównie niemieckim), określenia protekcjonalne i lekceważące w stosunku do wroga, parafrazy znanych utworów wierszowanych. Rozważania prowadzą do wniosku, że obraz potoczności i ludowości w płaszczyźnie leksykalnej jest zintegrowany z konstrukcją świata w tej twórczości, polegającą na sprzeczaniu zdarzeń historycznych do wymiarów zwyczajności.

BP/59/40

El.J.